

enn fólk yvir høvur í einum landi læra at liva eftir teim rættu grundreglum. Her er tað sum áður í blaðnum nevnt, at læknarnir skulu ganga á odda. Teirra høvuðsarbeiði eigir at liggja í at upplýsa fólk um, hvussu ið livast skal fyrri at umgangast at verða rakt av sjúk-unum, ið herja land og fólk. Læknarnir eiga tí at gerast fast-løntir av tí almenna. Teirra interessa skal knýstast um at fáa fólk til at vera sín egni lækni við at fylgja náttúrunnar boðum og treytum fyrri at ognast og verja eina góða heilsu. Teirra inntøkur skulu ikki, megu ikki vera treytaðar av nógvum sjúkum.

Óg nakrar av náttúrunnar fyrstu treytum fyrri einari góðari heilsu eru:

Rein luft, sólárljós, hvíld, arbeiði og líkams verja, rættur kostur, vatn í ríkiligum máli bæði til innvendigt og útvendigt brúk.

Ein og hvør átti sum sagt at kent náttúrunnar lekjandi kreftir og víta, hvussu tær skulu nýtast. Tað er ikki bert av størsta týðningi, at skilja tey princippur, sum eru galdandi fyrri gróðing av sjúkum, og praktisk at duga at nýta sína víta. Men tað hevur so sanniliga ikki minni at siga at umganga sjúkdómin.

»Gott er um heilan fingur at binda«.

Vetrarkosturin.

Hin víða gitni yvirlæknin á Skodsborg sanatorium, Carl Ottosen, skrivur hesi forvitnis-ligu orð um vetrarkostin:

»Naar man bliver syg om Vinteren, saa skyldes det ofte en mangelfuld Kost. Det er jo en overmaade interessant Kendsgerning, som i sin Tid er paavist, af den begavede Læge Dr. phil. Valdemar Knudsen, at der findes 40 pCt. mere Sygdom i den lyse, varme Juni, end i den forholdsvis mørke Oktober, og dette Forhold skyldes Kosten. Om Efteraaret har man rigeligt med Frugt og Grøntsager, i Juni Maaned har man næsten ingen Ting, og den store Forandring i Sygelighed sker ved Overgangen til Juli, hvor de friske Grøntsager, Jordbær m. m. kommer til.

Det er jo vanskeligt i Vintermaanederne at faa tilstrækkeligt af vitaminerige Grøntsager, men med lidt Omtanke kan vi dog gøre meget for at faa Kosten Jernholdig og vitaminerig. Vi har to billige Kilder, som staar til de flestes Raadighed: Gulerødder og Grønkaal. Naar Læseboerne kan spise Grønkaal tre Gange om Dagen, som der fortællers, at de undertiden gør, saa kan vi andre da holde ud til at spise Grønkaal en Gang om Dagen, den kan som Gulerødderne laves til paa forskellig Maade, saa man kan spise den med Velbehag. Saa er der jo Frugten, som desværre har Pisen imod sig, men mere eller mindre kan der jo nok blive Raad til: en Appelsin og et Æble; man maa jo se, om man ikke kan ryge færre Cigarer

(her hjá okkum cigarettur) og drikke noget mindre Kaffe og derigennem faa Raad til Appelsinen og Æblet; det vil jo være godt hele Vejen rundt.

Gularøtur og grønkaal veksa frálíka væl í Føroyum.

Frostveðrið.

Ongatíð á árinum er luftin so rein og lívgvandi sum um veturin, tá ið frostið bindur jørðskorpuna.

Børn og vaksin eiga tí at nýta hesa luftina og vera mest møguligt úti í frostveðri.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Sondag: Hjemligt Samvær Kl. 8.

Mandag: Læsestue Kl. 8.

Ondag: Mundeafdelingen Kl. 5 1/2.

Ungdomsafdelingen Kl. 8.

Torsdag: Bibeltime Kl. 8.

Fredag: Yngsteafdelingen Kl. 6.

Læsestue Kl. 8.

Børnehaven en aaben hver Søndag.

Havnar arbeiðs-mannafelag

hefur samráðst við bileigararnar í Tórshavn um eina fasta løntarif fyrri bilførarar. Bileigararnir tykjast at vilja ganga við til eina tilfíka tarif; men teir siga seg at nýðast fyrst at út-arbeida fastar prísir fyrri bil-koyrsu.

Valdemar Knudsen

fylti 26. febr. 54 ár og á føðingardegi sínum fekk hann sendandi úr Føroyum eitt fagnaðarbrev við 40 undirskriftum og eini »yrklaragávu« — eini 2-mánaðarferð til Miðalhavið, m. a. til Grikkalands. Ætlanin var, at hann skuldi fara á ferð sína nú í vár; men tað er óvist, um hann, vegna uppreisnina í Grikkalandi, ikki nýðist at bíða eina tíð enn.

Sundorph,

politimeistari okkara, hevur fingið pláss sum politimeistari í Sønderborg.

Ósonn tíðindi.

Týsdagin hoyrdist í Tórshavn, og tað er komið um alt landið, at ein maður skuldi vera sligin út av einum føroyskum skipi á Suðurlandinum, og fólk vistu at siga frá bæði hvaðani maðurin var frá og hvørjum skipi hann var við. — Men tibeit maðla heva verið ósonn tíðindini. Amtið, ið tó skuldi víta um slíkar hendingar, veit einki. Eisini hevur ljóðað frá, at ein Føroyingur skuldi vera deyður umborð á einum enskum trolara, og at trolarin hevði verið inni í Íslandi við líkinum. — Heldur ikki hetta veit amtið nakað um, so vónandi er einki í hesum heldur. Tað er loðið, at fólk finna fragd í at smíða tilfíkar søgur.

FØROYA BANKI

HOVEDKONTOR:
THORSHAVN

STIFTET 1906

AFDELING:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000

RENTE af Indskud paa Bankbog f. T. 3 1/2 % p. A.
af Indlaan (3 Maaneders Opsigelse) f. T. 4 % p. A.
af Kreditter og Udlaan f. T. 5 % p. A.
Disconto f. T. 5 a 5 1/2 % p. A.

Indskud paa Bankbog og Indlaan modtages tillige paa følgende Pladser:

Fuglefjord hos	Brevsamler Fru Alma Rustin
Klaksvig	Sysselmand cand. jur. P. Petersen
Midvåg	Brevsamler Søren Danielsen
Sand	Brevsamler Edw. Hjalte
Sorvåg	Assurandør Daniel Nielsen
Vang	Postekspediter A. Djuurhuus
Vestmanh.	Brevsamler Fru Kristine Poulsen

Tvær ferðir

hava vit nú forklað »Dim.« um semjuna millum F. F. og S. F.; men tá hon ikki á nakran hátt tykist at kunna fata, hvat semjan gongur út uppá, ja, so nýðast vit at uppgæva gomlu »Dimmu« sum hopleysa.

Tórshavnar havn.

Hesa vikuna hevur verið lívligt við havnina; ein sannur hópur av skipum hevur verið her til at rætta kumpas o. a. t., áðrenn teir leggja á havið út. Í fyrradagin vóru triggir Esbjerg-arbátar, »Iceland«, »Mackenzie« og »Immanuel« her á leið til Íslands, og »Hogoy« úr Hull við vørn til Skinafelonið.

Ymisk tíðindi.

Onglendingar og Kinesarar eru nú samdir um at gera enda á tí sjórænaraðskili, ið hevur farið fram við hinar kinesisku strendurnar. — Teir lata byggja radio-stasjonir ymsastaðni við strendurnar einans við tí endamáli, at kinesiskir hermenn á landi og Onglendingar á teirra herskipum altíð skulu kunna standa í sambandi hvør við annan. Ætlanin er, at kinesiskir hermenn skulu jakstra ránsmennin frá landi, og ensk herskip skulu liggja úti á havinum og taka ímóti teim fyrri at fáa teir »millum dupultan elde«. — Óg sjálvandi skulu so Onglendingar, tá teir raka við sjórænarnar á havinum, »halda teim til«, har ið hinir kinesisku hermennin eru á strondini. — Fyrr hevur tað verið so, at sjórænarnir, tá teir vórðu jakstraðir av herskipum, flýddu inn á grunt vatn, har herskipini ikki kundu koma aftaná teimum, og tá eingir hermenn stóðu fyrri teim á landi, so gjordist lítið og einki. — Men nú skal skil gerast á hesum ólagnum, sigur Onglendingurin.

Russland hevur nú hina størstu flúgvumaskinuyrskjuna í verðini, og tað er ætlan teirra stýrandi har at økja enn meira um luftstyrkju sína. Harumframt hava

teir eitt felag, ið hevur til uppgávu at kenna fólk hvenýring. Hetta felag hevur 3500 skúlar við ca. 500.000 flúgvamann-ingum.

Kriggið í Suðurameriku stendur »í besta blóman«. Paraguanskir hermenn hava gjørt atsókn at og dripið 400 bolivienskar hermenn og tikið ein hóp til fanga.

Tað sær so út, sum tað kann fara at verða til kriggi millum Italiu og Abessiníu. Ráðgerðir hava verið gjordar fyrri at av-verja tað; men tað tykist, sum Italiameñ vilja hava kriggi, og ófor er krigsfroin har í landinum. Teir senda nópín av herfólki til Afriku fyrri at vera til reiðar at at rúka inn í Abessiníu, tá á brestur. — Men tað er óvist, um teir fáa stóra »gleði« av hesum kriggi; tí Abessinía er eitt fult út modernað land, eisini hvat krigsamboðum víðfíkur, hevur sterkan her, og hartil kann leggjast, at flúgvavar landsins eru »faddir« soldátar. Abessinía hevur um 16 mill. flúgvavar.

Viðmerkingar.

Ørindasveinur í »Krossi«.

Undir yvirskriftini: »Betur er bótandi hond enn spillandi tunga er ein ið nevnið seg »arbeiðari«, út eftir Dam og Løjborg í »Krossi« seinasta leygardag. »Hesin »arbeiðari« er ein tilgjörður ella veruligur arbeiðari, tað kann so vera eins feitt — hann er ið hvussu er ein upplagdur ørindasveinur fyrri teir stóru innan fyrri vinniflokkin úti í »Krossi« seinasta miðvikudag. Hann stingur seg undir felagsnavnið »arbeiðari«. Tað er væl skiljandi — tað er ikki vert at lata maskinklaprið hoyrast út frá matadorkantór-inum haðani ein ljósæddur ørindasveinur, sokallaður »arbeiðari« á sinni við oljufyring skumpaði fódur til tey tvey »i al Stílhed hensovede« blaðskot-ini við nazi-fazi- og bolsi-merkjunum »i en broderlig opbøjet Enhed« í hernað-

inum mót javnaðarmonnum, tí so gongur glansurin av Skt. Gertrud. »Fadesan« er vis — og í ljósinum hongur ein sleingjandi út av lummanum á »stjóranum við — fyrri at tala við hansara egnu orðum — »tí stóra hólnum í tí runda oman fyrri akslarnar« útspláð við lippufelli í harmi yvir, at tað ikki eydnaðist »at hála seg upp eftir arbeiðsmanna- og fiski-mannafjöldini« samstundis við at reka ørindi hjá matador-unum.

Líka so lítið sum tað dugdi tá at logra við eini falskari rødd og mjúkum hala, fer tað at duga nú. Allir víta og skilja, at Dam og Danbjørg blása í lúður fyrri fiskimannin og arbeiðarin, ikki fyrri at nerva einstaklingar, men fyrri at mana smámanning til heldur at líta á seg sjálvar enn at knógva undir tí armandi kapitalistsysteminum.

Madonna, hin órørliga.

Í »Føroyafjöldini« seinasta leygardag er ein konservativur úti og spár um val. Aftaná at hava vónað, trúð og bedýrað, at hin konservativi flokkurin má hava góðar »chance« stynjar hann eitt so tungligt hjartasuff um, at »Socialdemokraterne« staa stærkt við Stauningi, ið hann má víðganga, er eins stórur og sjálvur I. C., ja, í sín-um »Befjelpelse« líknar hann Stauning við sjálva madonnu, ið er órørlig. So statt megu vónirnar vera myrkar fyrri teim konservativu og valprátið einans »et Galgen Humør«.

Østens Gule finder hinanden.

Kina tager imod Japans Venskabsstilbud.

Efter de venskabelige Samtaler, som japanske Delegerede i den sidste Tid har haft med de kinesiske Myndigheder i Peiping og Nanking, og som har fundet en Fortsættelse i den japanske Generalmajor Do-hairas Besøg i Nanking, venter man, at det meget snart vil komme til en kinesisk-japansk Tilnærmelse. Ligeledes fører jo kinesiske Delegerede venskabelige Forhandlinger i Tokio.

En synlig Forandring i Atmosfæren mellem de to Lande kom til Udtryk i en Erklæring, som Præmierminister Wang-Ching-Wai afgav ved Dohairas Ankomst, og i hvilken han gav Udtryk for sin Glæde over den »Oliegens-Tales«, som den japanske Udenrigsminister Hirota den 23. Januar har holdt i det japanske Parlament. Wang-Ching-Wai tilkendegav klart, at denne Tales Aand var samstemmende med de Tanker, som Kina altid havde kæmpet for, og han spaaede en snarlig Genoprettelse af normale Forhold mellem Kina og Japan paa Grundlag af »Ligeberrettigelse og gensidig Assistance«.

Den af Premierministeren afgivne Erklæring anses for den mest venskabelige Gestus, som Kina har gjort overfor Japan siden Mukden-Episoden.